

SHIRINE MOERKERKEN

BELEEFDE WOORDEN

Soms hoor je woorden, maar komt de betekenis ervan niet overeen met wat je beleeft. Mijn vriend en ik lopen de gemeentewinkel in. We hebben een afspraak om ons dossier in orde te maken voor het geregistreerd partnerschap. Na een kwartier in de rij te staan bij de receptie, verwijst een dame ons door naar de computer, waar we ons Burger Service Nummer mogen intoetsen. We krijgen een nummer en mogen wachten tussen de paspoortvernieuwers en de parkeervergunningaanvragers. Terwijl ik een slok slechte automaatkoffie neem, zie ik overal oude, opgestapelde spullen: tafels, computers, waterkokers. Na nog eens tien minuten wachten mogen we door naar balie 4. We moeten omhoog kijken om de vrouw achter de balie aan te kunnen kijken.

Ze vraagt of we een gratis huwelijk willen, een tussenhuwelijk of een volledig huwelijk. 'Geen van drie', geef ik aan: 'We willen een geregistreerd partnerschap. We willen het op papier goed regelen voor dit ventje.' Ik wijs naar mijn buik. 'Ja, ik zag al dat u zwanger was', zegt de vrouw, zonder van blik te veranderen of een stoel aan te bieden. Mijn vriend vraagt wat het verschil is. Zij antwoordt dat de drie opties verschillen in kosten. Hij zucht, vraagt wat je er dan voor krijgt. Het blijkt af te hangen van tijdstip en locatie. Ze praat door en vraagt ons verschillende formulieren in te vullen. Eerst wordt het formulier met onze trouwhistorie naar voren geschoven. De naam van de man met wie ik ooit getrouwd was, prijkt in grote letters op het papier. Ik teken. Ondertussen klaagt de vrouw achter de balie tegen haar collega over slechte koffie. Dan een formulier met wie ik nú wil trouwen. Dan een formulier over de achternaam. Ik kruis de traditionele combinatie van zijn en mijn naam aan. Weet ik het zeker? Ik weet het zeker... geloof ik... Het schuiven van papieren gaat door.

De vrouw vraagt ten slotte of we kopieën bij ons hebben van de paspoorten van onze getuigen. Dat hebben we. 'Nou, dan regelen we dat ook meteen maar. Dan hoeven jullie daar niet voor terug te komen', glimlacht ze. 'Dan ga ik nu de akte uitdraaien.' Ik kijk mijn vriend verbaasd aan. Als ze een akte uitdraait dan moet er iets gebeurd zijn. Of ik even wil tekenen. Mijn vriend is nog wakker genoeg om te vragen wat hij dan precies tekent. De vrouw buigt over de balie en geeft me een hand: 'Gefeliciteerd!' Ik ben verbijsterd. Wat is hier gebeurd? We kwamen ons dossier op orde brengen, blijkt dat we spontaan in ondertrouw zijn gegaan. Achter mij hoor ik iemand van buitenlandse afkomst zeggen: 'Ik niet begrijp.'

Als we buiten staan, liggen we slap van de lach. De gemeente regelde het in ieder geval wel efficiënt. En ach, dat gevoel komt later wel.

PROFIEL

Na tien jaar lang in de leer te zijn geweest bij degenen die aan de wieg hebben gestaan van het vak verandkunde en interventiekunde, richtte Shirine Moerkerken in 2008 *Strange / Strategy and Change* op. Strange is een netwerk van verandkundigen en interventiekundigen, die steeds vernieuwen en ontwikkelen en die willen bijdragen aan het vinden van oplossingen voor maatschappelijke vraagstukken. Shirine schrijft op dit moment haar eerste boek: *Hoe ik verander*. Het boek gaat over interveniëren in maatschappelijke vraagstukken. Doelgroep: bestuurders, managers en adviseurs. Zij geeft een andere kijk op veranderen, met name als het om complexe vraagstukken gaat. Het verschijnt in het najaar van 2014. Zij zegt daarover: 'Het mooiste dat bereikt kan worden, is dat mensen in organisaties "blijvend zoekende" zijn. Alert organisaties blijven nieuwsgierig, onderzoekend en staan open voor alternatieven.' Over hoe je steeds opnieuw alert blijft, schrijft zij op deze plek.

'Gefeliciteerd!
Ik ben
verbijsterd.
Wat is hier
gebeurd?'

